



הצצה

ההצלחה המהדרה של צחת מסוס אל-על בסיכול נסיון החטיפה של ליילה האלד ושותפה בשבוע שעבר, האפילה על ה- כישלון, המהדהד לא פחות, של אמצעי הביטחון של אל-על על-פני הקרקע.

כישלון זה היה המור עוד יותר לוא היתה כל מחבלת שהיא מצליחה לעלות על המסוס, טעונת זוג רימונים בחזייתה. כאשר ליילה האלד הצליחה בכך — ועוד מצוידת בדרכון הונדורסי השוד — הכישלון היה מוחלט. שכן, תמונתה של אשה זו חייבת היתה להיות חקוקה בזכרונו של כל קצין-ביטחון ופקיד-מכירה של אל-על ברחבי העולם — ביחוד מרגע שהחלו שיחות יארינג, וברור היה שאירגוני המחבלים הקיצוניים יעשו כל שביכולתם לפגוע במסוסים. למה אני מזכיר כל זאת? בגלל רעיון מעניין שעלה במוחי: אל-על מטילה מזה שנים חרם על העולם הזה, מסרבת להעמיד את העיתון לרשות נוסעיה. לוא היו גליונות העיתון מצויים בכל קווי החברה, ייתכן שאתו קצין-ביטחון, שעל פניו חלפה המחבלת בשדה התעופה באמסטרדם בשבוע שעבר, היה מצליח לזהותה. כי לקוראי העולם הזה, ליילה איננה פנים חדשות: היא התפר- סמה בשער העיתון עוד לפני שנה, לאחר מיבצע החטיפה הראשון שלה.

אלא שעל חלב שפוך אין טעם לבכות. כרגע, כל מה שנותר לי,



קיים
הבדל אמיתי
בין משחת גלוח
ICE BLUE
של WILLIAMS
לבין כל משחה אחרת

משחת גלוח ICE BLUE יותר עשירה בלנוולין ונוחנת כמות גדולה של קצף רך ועשיר. המרכז את סיבי הזקן ומעניק גילוח קל ונעים. לבחירתך משחת גלוח מקציפה. קרם (Glider) ללא מברשת וקצף במיכל אירוסול (Instant Lather)



מיוצר בישראל על ידי בלמון בע"מ. המפיצים: חב' נורית בע"מ.

ליילה האלד: שער "העולם הזה" 1670 ו-1723

זה להציע לחברת אל-על — חינם, כמובן — את גליונות העולם הזה מלפני שנה ומלפני שבוע, עם תמונת השער והחוספת. הם עשויים להועיל כאשר היא תופיע באחד מדוכני-המכירה של אל-על. אי שם, אי מתי, במיבצע החטיפה השלישי שלה.

והעם רואה את המראות - בלבד

מופע כחירת מלכת-המים 70, שהתקיים בערב יום ה- רביעי האחרון בהיכל התרבות בתל-אביב (עמודים 32-35) היה גם השנה אירוע חברתי מרכזי. בין 15 המועמדות שהתחרו על הכתר היו מספיק יפהפיות כדי לספק מלכות לחצי תריסר תחרויות, לא אחת. חני פרי ויהודית גוסלק, שתי הנדהרות שזכו כתואר המלכה והסגנית הראשונה, ערכו ביניהן מירוץ כה הדוק, שקהל האלפים נחלק כמעט שחה בשחה, בעת ההצבעה: שלישי הצביע בעד המלכה, כה, אותו מספר — פחות 17 קולות — הצביע בעד הסגנית הראשונה. קולות השלישי הנותר התחלקו בין שאר המועמדות. האירוע היה בעל משמעות גם מבחינה רחבה יותר: הישראליים, כציבור, אינם נהנים מעורך שמחה ועליצות בחיי היום-יום שלהם. ניתן היה להאמין שכאשר מתרחש כבר פעם משהו עליו, הם יזכו לשמוע על כך באמצעות אמצעי התיקורת. הם זכו — בצורה אופיינית לכיסוי לו זוכה כל מיבצע הקשור בהעולם הזה. בעיתונות היומית התפרסמה תמונה צנועה, שנוהרה מלהזכיר את השם המפורש. לשיא הגיעה הטלחיויה: במבט, למחרת יום התחרות, שודר סרט נאה בהחלט, שנתן לצופים כיסוי נכון ומלא על האירוע — אך ללא מילת הסבר: לא מי היא הזוכה, לא מי הן סגניותיה, לא מיהם מכתירי המלכה — הזמרת שושנה דמארי וה"כ אורי אבנרי. ודאי שלא שם העולם הזה.

הקריעה הגדולה

ומפצצות כשר ודם — לפצצות בשר. בשר, חלב, וכל שאר המוצרים, שמחיריהם החדשים פוצצו את תקציבך. התמונה עדיין גועשת, רועשת. היצרנים מעלים מחירים, הממי שלה עושה הצגה כאילו היא נלחמת בהם. חכמי הכלכלה מסבירים לך הכל אודות ההעלאות — מלבד מהיכן תשיג את ההכנסה הנדרשת. לא כדי לחסוך יותר. לא כדי לנסוע לחו"ל. רק כדי לגמור את החודש לפני שייגמר הכסף. ציפי כסלו ומרסל זוהר טרחו רבות בין עקרות-בית נואשות, מפרנסים זועמים, ומנהלי סופרמרקטים ופקידי ממשלה שהכחישו העלאות. את תוצאות הקריעה הגדולה, לה, שקרעו אותך ב-1 לספטמבר, תוכל לראות בעמודים 16 ו-17 של גליון זה.

העולם הזה